

15. 06. 2014. – Presveto Trojstvo

Kroz ovaj tjedan slavimo:

- **Ponedjeljak:** - Aurora, Zlatko, Aurelije
- **Utorak:** - Diogen, Inocent, Nevenka
- **Srijeda:** - Marcel, Paula, Ljubomir
- **Četvrtak:** - TIJELOVO- svetkovina
- **Petak:** - Margareta, Naum Ohridski
- **Subota:** - Alozije Gonzaga, Vjekoslav

M I S E S U:

Prizna-sv. Ante 8 sati :

Cesarica : 9 sati : Na čast sv. Ante

L. Šugarje: 11 sati : Marko i Luca Šarić

TIJELOVO:

Prizna-sv. Ante 8 sati :

Cesarica : 9 sati : Ivan Iskra

L. Šugarje: 11 sati : Grgica i Ankica Pavičić

Tijelovo svetkovina je u spomen na ustanovljenje Euharistije na Veliki četvrtak. Na blagdan Tijelova mise će biti po svim župama po **nedjeljnom rasporedu.**

Hvala svima koji su se naknadno uključili i dali svoje priloge za poplavljene: Sve zajedno do uplate prikupljeno i uplaćeno je na konto Caritasa 2601,50 kuna. (Karlobag 2.215,00; Cesarica 107,00 kn i Prizna 280,00kuna) .

Na stoliću poslužite se

Glas Koncilom

Izdaje: Župa sv. Karla Boromejskog, Karlobag

Župnik: fra Josip Grivić

Župni vikar.: fra Zlatko Šafarić

MISNE NAKANE KROZ OVAJ TJEDAN:

15. 06. 2014. – Presveto Trojstvo

Karlobag: 10 sati - Za narod (pro populo)

-- u 11,00 na Vidovcu - Drvišica

19 sati + Srećko i Ivo Devčić

Ponedjeljak, 16. lipnja

19,00 sati + Branka Dejanović

Utorak, 17. lipnja

19,00 sati + Mile Pavičić

Srijeda, 18. lipnja

19,00 sati

Četvrtak, 19. lipnja

10,00 sati: - pro populo

19,00 sati.....

Petak, 20. lipnja

19,00 sati

Subota, 21. lipnja

19,00 sati

22. 06. 2014. – 11. ned./godinu

Prizna-sv. Ante 8 sati :

Cesarica : 9 sati : Mate i Meri Kvesić

Karlobag: 10 sati - 'pro populo'

19 sati –

L. Šugarje: 11 sati : Ljuba i Ivan Barić,

Peharda Juraj i Zorica

Župni listić

Župe sv. Karla Boromejskog te
župa Cesarica, L. Šugarje i Prizna
Kapucinski samostan
Kapucinska 1, Karlobag
tel. 053 / 694 - 039; fax. 053 / 694 - 178

15. 06. 2014.

God. IV., br. 138.

**Presveto Trojstvo temeljna je tajna naše vjere
– postoji samo jedan Bog, a u njemu
tri božanske osobe.**

U cijeloj su prirodi vidljivi tragovi Boga Stvoritelja. Svako nam biće svjedoči da postoji Bog i da je ono Njegovo stvorenje, djelo Njegovih ruku. A da je božanska bit u trima osobama, to ne možemo vidjeti ili pročitati iz stvorenja. Tu tajnu objavio nam je sam Bog Otac po svome Sinu, koji je druga božanska osoba i koji nam se pojavio u obličju čovjeka. Po objavi nam je poznato da među osobama nema razlike u dostojanstvu i savršenosti. Sve tri osobe na isti su način Bog. Nije jedna više, a druga manje Bog, a ipak se jedna od druge razlikuju.

TIJELOVO slavimo svake godine u četvrtak, nakon blagdana **Presvetog Trojstva**.

U Hrvatskoj to je neradni dan. Zbog čega i kako se slavi ovaj blagdan, ponekad nisu sigurni ni sami vjernici.

Pojavljuje se u 13. stoljeću, a na cijelo zapadno kršćanstvo proširuje se u 14. stoljeću. Augustinska redovnica sv. Julijana iz samostana kod Liegea u Belgiji, imala je viđenje punog mjeseca, na kojem je opazila mrlju. Puni mjesec je protumačila kao Crkvu, a mrlju kao nedostatak blagdana, kojim bi se častio Presveti oltarski sakrament. Na njezinu molbu, mjesni je biskup, za svoju biskupiju, uspostavio blagdan, koji se na početku zvao blagdan Euharistije. Sveta Julijana i njeni suvremenici promovirali su ideju toga blagdana i željeli su ga proširiti na cijelu Crkvu. Papa Urban I. objavljuje bulu 1264., kojom blagdan Euharistije, želi proširiti na cijelu Crkvu. No, brza smrt ga je spriječila u tome. Tek u 14. stoljeću, papa Ivan X. širi blagdan na cijelu Rimokatoličku Crkvu.

Uz blagdan su vezane procesije, kojima se vjera javno svjedoči. Ona, naime, treba svoje očitovanje u javnom životu - kako bi bila prepoznata kao autentična u privatnom životu.

Sav Bog u komadiću kruha... Otajstvo je to veliko. Ali ako je već naše tijelo kadro pretvoriti kruh i vino u meso i krv - zašto Bog ne bi svoje meso i krv pretvorio u kruh i vino. Ako čitav krajolik stane u naše oko, zašto ne bi čitav Bog stao u jednu Hostiju. Pa i to da je u tisućama Hostija istovremeno, razumljivo je utoliko što je i naš lik isti u tisuću komadića zrcala.

Euharistija je blagdan Hrane. One od koje Crkva živi, jača se, obnavlja, i razvija. Euharistija je izvor njene vitalnosti. Euharistija je odgovor na našu temeljnu glad. Bog je kruh od kog se ne gladuje. Piće od kog se ne žeđa. Bog u komadiću kruha donosi jutro u mrak našeg želuca. U Euharistiji ne tek da na svoje ruke primamo Isusa, već on nas svojima grli.

Euharistija je blagdan jedinstva s Kristom. Postajemo ono što jedemo. Dajemo mu ono što jesmo, a on nama ono što je on. Ne pretvaramo mi njega u sebe, već on nas u sebe. Jedno smo s njim: sutjelesnici, sukrvnici, kristonoše, dionici božanske naravi. Dajući nam sebe u zalogaju kruha, želi da i mi jedni drugima postanemo zalogaaj kruha.

Euharistija je blagdan jedinstva ljudskog roda. Kao što je od mnogoga zrnja jedan kruh, i od mnogog grožđa jedno vino - tako i mi mnogi u Euharistiji smo jedno. Hraniti se Euharistijom znači najbliskije se povezivati sa svima onima koji se kao i mi njome hrane. "Jedite svezu svoju da se ne razjedinite; pijte cijenu svoju da ne oslabite i bez cijene ne budete."

Budimo euharistija drugima, Isus koji se lomi, krvari i daje. Budimo Isus koji primjećuje potrebne, ali i oni koji znaju da nije dosta samo uočiti, nego da je potrebno i nešto učiniti. Isusa nam svima jasno i glasno ponavlja: „Podajte im vi jesti!“ U onoj mjeri u kojoj se odazovemo ovom Isusovom pozivu približiti ćemo im Isusa, ljudi će njega željeti slijediti jer smo im mi vlastitim primjerom uspjeli razbiti predrasude.

Sveti Alojzije Gonzaga

talijanski isusovac i zaštitnik mladeži. Potomak glasovite plemićke obitelji, rodio se 9. ožujka 1568. u obiteljskom dvorcu u gradu Castiglione delle Stiviere (provincija Mantova, Lombardija), kao prvorođeni sin nasljednik. Od malih nogu spremali su ga za karijeru vojnika i dvoranina. Živahan dječak, sanjao je o vojničkom pozivu, ali ga je majka Marta naučila važnosti molitve i ljubavi prema dragom Bogu i siromasima. Boravio je od 1576. u Firenci s mladim bratom Rodolfom kao paž na dvoru Medicijevih, učio latinski i francuski, plesao i odlazio u lov. Kad ga je bolest bubrega prikovala za krevet, prihvatio je to kao blagoslov, mnogo molio i čitao životopise svetaca. Od 1579. boravio je na dvoru vojvode od Mantove i ostao zaprepasten nasilnim i lakoumnim dvorskim životom. Kad se vratio u obiteljski dom, primio je 1580. prvu pričest od svetog Karla Boromejskog. Divio se doživljajima isusovačkih misionara u Indiji, poučavao vjeronauku dječake u Castiglioneu i redovito pohađao crkve kapucina i barnabita u Casaleu Monferrato, gdje je njegova obitelj provodila zime. Od 1582. boravio je kao paž i na kraljevskom dvoru u Madridu i doživio njegov sjaj i raskoš. Ipak se sa 17 godina odrekao naslova markiza i vlasništva nad imanjem u korist mlađega brata Rodolfa te 1585. u Rimu stupio u novicijat Družbe Isusove. Sjaj kneževskih i kraljevskih dvorova zamijenio je poniznim, jednostavnim i redovničkim životom, živio asketski, patio od kožnih bolesti, glavobolje i besanice. Nakon svršetka novicijata studirao je od 1588. teologiju i filozofiju na glasovitom rimskom kolegiju uz duhovno vodstvo Roberta Bellarina, kasnijeg kardinala i sveca, koji je napisao njegov životopis. Godine 1591. u Rimu je izbilna epidemija kuge. Isusovci su otvorili bolnicu za oboljele, a Luigi se dobrovoljno javio da ih njeguje i dvori. Dvorio je kužne bolesnike, zarazio se i preminuo u 23. godini života, 21. lipnja 1591, u Rimu. Blaženim ga je proglasio 1605. papa Pavao V, a svetim 1726. papa Benedikt XIII. Zaštitnik je mladeži, studenata, očnih bolesnika i slabovidnih osoba, osoba koje boluju od AIDS-a i osoba koje o njima brinu, katoličke mladeži, isusovačkih novaka, kužnih bolesnika.